

Športski List

Godina V. Broj 174

Subotica, utorak 29 kolovoz 1939.

Pretpлата: četvrtogodišnje 13,
polugodišnje 25, godišnje 50 din.

ZASLUŽENA POBJEDA BAČKE

Bačka—Hajduk 2:1 (1:1)

U nedjelju 27 kolovoza počela je takmičenje Hrvatsko-Slovenske lige. U Subotici su se sastali Bačka i Hajduk iz Splita. Hrvatski sportaši Subotice željno su očekivali početak ovog takmičenja, tako da je publika u velikom broju napunila igralište. Subotica već više od 10 godina nije dala 3000 gledalaca, je je interes sportaša zbog zlonamjernog zapostavljanja Subotice naročito Bačke bio sveden skoro na minimum. Pobjedila Bačka teško ali sasvim zaslužno. Ova pobjeda neka bude dokaz svima i svakome koji su radili protiv Bačke, da je potpuno zaslužila da se ubroji među najbolje u našoj zemlji i da je njeno mjesto već mnogo ranije trebalo biti u grupi naših najboljih klubova.

Prvi je izašao na teren Hajduk burno pozdravljen, a odmah i za njega i Bačka sudačno i toplo pozdravljena. Prije početka igre međusobno su izmjenili klupske zastave, što je publika srdačno pozdravila. Prijatelji Bačko su također predali Hajduku lijepo izradenu zastavu u znak simpatija majsteru s mora. Poslije izmjenjenih zastava i pozdravnih govora, sudac g. Bažant da je znak za početak igre.

Početni udarac ima Bačka. Babijanovi se probija i na 3 metra pred golom Matošić mu odnosi loptu. 45 m Babijanović tuče korner iz kojeg Šarčević daje prvi gol. Prvi minuti apsolutno pribodaju Bački. Redaju se opasne navale. U 15 m. Kopunović se odlično probije, dribla golmana i sa 3 metra puca pored praznog gola. Minutu kasnije Lemešić ima priliku za izjednačenje. Igra se brzo prenosi od gola do gola. U 17 min. Cvijanov puca u stativu i lopta odlazi u aut. Već u 18 min. Vidak se revanšira i stativa je opet pogodena. Od 30 m. Hajduk se sređuje i sve opasnije navaljuje. Barna uzastopce brani tri lopte. U 35 min. Lemešić se probija na krilu i odlično centrira Alujevića koji glavom daje gol i postiže izjednačenje. Poslije ovog gola brzi tempo je malo popustio i naizmjeničnim navalama svršava se prvo poluvrijeme.

U drugom poluvremenu Hajduk odmah prelazi u navalu. U 3 m. Radovniković tuče u stativu. U 5 m. Babijanović centrira Sabanov iz voleja pored istrčalog golmana tuče u stativu. Odbijena lopta brzo dolazi do Alujevića koji ima prilike da ubaci u prazan gol. U 12 m. Kacijan puca bombu koja Barna odlično hvata. Minutu kasnije Netoj se probija kroz odbranu, Matošić ga ruši. Publika traži jedanaesterac, ali sudac to ne dozvoljava jer prekršaj nije bio takve prirode. U protunapadu Vidak se probija kroz redove Bačkine obrane i već je sam sa golmanom, ali umjesto da puca još vodi i Hampelić mu oduzima loptu. U 20 m. Lemešić s krila puca u stativu. U 22 m. Bačkinu navalu vode Cvijanov i Vidaković. Akciju završava Netoj jakim šutom. Barna u dva maha brani bombe Lemešića. U protunapadu Sabanov odlično dva puta puca ali Ivan-

čić sigurno brani. U 40 m. Sabanov proigra Vidakovića koji sa nekoliko metara daje pobjedonosni gol. Poslije ovog još nekoliko naizmjeničnih navali i kraj.

Igra je bila prava ligaška utakmica. Igralo se borbeno i oštro, ali ipak fer. Pored svega toga utakmica je bila i dopadljiva i vrlo napeta, je se igra brzo prenosila od jednog gola na drugi i sve do kraja nije se moglo predvidjeti sigurnog pobjednika. Subotica već mnogo godina nije vidjela ovakvu utakmicu. Bačka je iznenadila dobrom igrom publiku a sigurno i Hajduka, Splićani i pored poraza ostavili su vrlo dobar utisak. Njihova igra je dobadljiva, ali pred golom nije korisna. Njihova obrambena taktika je dobra i zahvaljujući tome uspjelo ime je donekle u kočiti razigranu Bačkinu navalu.

Bačka kao cjelina izostajala je od Hajduka, ali je nekoliko pojedinaca uspjelo to

nadomjestiti. Barna je igrao odlično. Obranio će dva tri sigurna gola. Hampelić siguran kao uvijek. Evetović je bio ovog puta bolji od svog partnera. U halfliniji je Šarčević bio najbolji. Navalashi su bili svi dobri i pred golom vrlo opasni.

Bačka: Barna, Evetović, Hampelić, Horvacki, Šarčević, Kopunović I., Babijanović, Sabanov, Kopunović II, Vidaković i Cvijanov.

Kod Hajduka kao cjelino išlo je sve dobro do protivničkog gola. Pred golom se mnogo kombiniralo i neopasno pucalo. Jedino je Lemešić pucalo mnogo i vrlo opasno i tek koji put Kacijan. Ivančić je branio dobro. Matošić je bio vrlo dobar i siguran. Halflinija je bila najbolji dio tima. U navali je vrlo dobro igrao Radovniković, ali je najopasniji bio Lemošić.

Hajduk: Ivančić, Crnogaća, Matošić, Ranfali, Marušić, Bakotić Lemešić, Kacijan, Vidjak, Radovniković i Alujević.

Utakmicu je sudio g. Bažant iz Zagreba objektivno i vrlo dobro.

PRVA NEDJELJA HRVATSKO-SLOVENSKE LIGE

Concordija—Slavija (Osijek) 2:2 (2:1)

U prvim minutima obje momčadi igraju vrlo živo. Navala se nižu neizmjenično koje su otprilike jednako opasne, dok u 15 minutu nakon vrlo lijepe kombinacije Concordija ne postiže vodeći gol preko Zemljića. Igra postaje još življa i uzbudljivija. Slavija je počela da navaljiva i u 18 minuti izjednačuje po Grgeču. Poslije izjednačenja igra postaje malo slabija i mlitavija. U 42 minutu Švast ponovo polučuje vodstvo za Concordiju, 2:1. U ovom poluvremenu Concordija imala više od igre, ali se unatoč toga igrala bez volje i odlučnosti.

U drugom poluvremenu prvoga dijela opet Concordija diktira igru. Unatoč toga Slavija uspijeva da izjednači u 29 minuti po Adamoviću nakon bolje i premoćnije igre. Poslije izjednačenja Concordija naglo popušta i ima da zahvali jedino svojoj sreći što u 42 minuti nije primila i treći gol.

Iako je Concordija izašla na teren s novim igračima, očekivalo se skoro sigurna pobjeda. Od mladih igrača zadovoljili su mladi i poletni golman Kostanjevac a onda Pavletić i Pogačnik, koji su bili nosioci ovih njenih navala. Slavijina je navala bila agilna, no ali prilično neodlučna u pucanju pred samim golom. Halflinija je bilo vrlo dobro i po žrtvovano. Kolar je bio duša odbrane i bio

glavni pokretač cijele igre.

Momčadi su nastupile u slijedećoj postavi
Concordia: Kostanjevac, Pospišil, Pavičić, Gajić, Pogačnik, Pukšec, Beda, Švast, Pavletić, Hudika, Zemljić.

Slavija: Wolf, Gjokić, Mayer, Kunštek, Kolar, Dejanović, Gergeč, Lokošić III, Farkas, Adamović i Lokošić I.

Gradanski—Ljubljana 5:0 (1:0)

Druga ligaška utakmica koja se igrala u Zagrebu završila se potpuno zasluženom pobjedom Gradanskog, koji se i ovaj put pokazao kao naš najbolji hrvatski nogometni klub. Pred lijepim brojem gledalaca odigrana je ova lijepa i zanimljiva utakmica.

U prvom minutima igra je vrlo živa. Domoće momčad polako ali sistematski preuzima igru u svoje ruke, ali teško probija guste redove gostiju koji se požrtvovano brane. U 10 minutu Gradanski postiže vodstvo po Lešniku, koji je pukao sa 20 metara u gornji kut. Prvo se poluvrijeme završava sa ovim rezultatom i ako je bilo šansi i sa jedne i sa druge strane.

U nastavku igre Gr. je i dalje premoćan. Igra se u polju Ljubljane. Navala plavih odviše dribla, pa redom gubi lopte. U tome se naročito ističe Wöfl, koji igra vrlo slabo u cijeloj navali plavih. U 16 min. nastala je

gužva pred golom gostiju. Matekalo je bio u povoljnom položaju, pa je lopti dao smjer u gol i povisio rezultat na 2:0. U 19 min. Wöfl se odlučio ipak na pucanje. Lopta se odbila od vratara do Lešnika, koji je uvijek spreman za pucanje, pa je i ovaj puta postigao daljnji gol za svoje boje. 3:0. U 22 min. navala domaćih završava daljnjim golom Lešnika 4:0 koji je danas jedan od najboljih i najopasnijih igrača navale domaćih. U 31 min. Žalant se lijepo probio kroz obranu gostiju. Njegov centerpas hvata Lešnik i razantno postavlja konačni rezultat 5:0.

U II. poluvremenu došla je dobra igra Građanskoga do punog izražaja.

Cijela je utakmica odigrana u premoći Građanskoga, koji je u drugom dijelu igre dao i pokazao svu svoju vrijednost. Ljubljana se ograničila na defenzivnu igru. Ona ima izdržljivu odbranu, koja je ujedno i bila najbolji dio momčadi.

Publika je sa uživanjem gledala ovu utakmicu i sa zadovoljstvom je napustila teren.

Momčadi su igrale u slijedećoj postavi:

Gradanski: Glaser, Šuprina, Hügl, Cimermančić, Jazbinšek, Kokotović, Žalant, Wöfl,

Lešnik, Antolković, Matekalo.

Ljubljana: Lindtner, Cegler, Bertoncelj, Šercer, Pupo, Presinger, Smole, Jež I, Grintal, Tvrdič, Jež II.

HAŠK—SPLIT 4:1 (2:0)

Pred 2000 gledalaca odigrana je danas poslije podne po vrlo lijepom vremenu prva ligaška utakmica između Haška iz Zagreba i Splita iz Splita. Hašk je igrao vrlo dobro, ali je Split bio na terenu mnogo bolji, pa svoj poraz u prvom poluvremenu zahvaljuje okolnosti, što je forward pred protivničkim golom potpuno zatajio i propustio nekoliko sigurnih šansa. Nadmoć Splita bila je očita cijelo prvo poluvrijeme, ali je obrana Splita svojom nepovezanošću dopuštala često protivniku da se približi mreži. Prvi gol protiv Splita pao je već u drugoj minuti na pas Medarića. Loptu je dobio slobodni Sertić i lako plasirao. Drugi gol je pao u 38 min. krivnjom beka Šore, koji je dozvolio Hitrecu da se pripravi i da loptu iz velike daljine plasira neobranivo u gol.

SARAJEVO

SASK—Slavija (Varaždin) 1:0

Jedinstvo—Slavija [Sarajevo] 3:2 (2:1)

Pred opasnih navala Čeha jugoslovenska reprezentacija uspijeva na mahove dopre do československog gola. Svi prodori ostaju bez rezultata, jer je uza odbrana Čeha odlično snalazi. Zbog nervoze koja se osjeća u halfliniji a i krila jugoslovenska dobijaju suviše jake i neprecizne lopte koje obično završavaju u autu. Osim toga saradnja između halflinije i uže odbrane je nedovoljna i slaba i zato se često vraćaju lopte Spasiću.

U 37 minuta Česi povisuju rezultat opet iz penala. Dragičević je faultirao desnu polutku a sudija je osudio penal, koji se sigurno pretvara u gol. Poslije ovoga gola igra se bez volje i elana.

Drugo poluvrijeme počinje navalom jugoslovena, ali Česi ubrzo uzimaju igru u svoje ruke. Oni povisuju rezultat u drugom minutu. Poslije ovoga gola slijede naizmjenične navale oba tima, ali Česi su ovoga dana i bolji i sretniji te uspijevaju da povise još više rezultat na 5:1. Česi su apsolutno nadmoćniji i stalno ugrožavaju gol jugoslovena, a bekovi s mukom se bore protiv brzih i opasnih čeških krila. U 12 minutu Jugosloveni povisuju rezultat na 5:2, dajući gol po Vujadinoviću. Ovo je najljepši gol dana. Poslije ovoga gola jugosloveni navaljuju. Na prvi pogled je izgledalo da su Česi popustili, ali se zakratko vrijeme pribiru i uspijevaju da povise rezultat na 7:3.

Česi su zasluženo pobijedili reprezentaciju JNS-a sa 7:3 (3:1)

Pred dvije hiljade gledalaca na igralištu Jedinstva je odigrana prva liga utakmica u Beogradu. Sarajevska Slavija je izgubila dva boda u ovoj igri ali takovu sudbinu jučerašnja momčad po datoj igri nije zaslužila. Pred Slavijinim golom bile su vrlo povoljne situacije koje su sretni beogradjani iskoristili, dok je Slavijina odbrana i navala u najodlučnijim momentima bila nesredjena. Slavijina je navala bila spora, neodlučna i neprecizna, što je prouzrokovalo neuspjeh. Sarajlije, koji su inače u polju igrali s vremena na vrijeme dobro i bili čak nadmoćniji od Jedinstva nisu mogli pobijediti.

Momčadi su nastupili u slijedećoj postavi:

Jedinstvo: Čohajić, — Vuljević, Dimitrijević, — Petković, Lončarević, Zvekan, — Mastela, Tirnanić, Vukčević, Sekulić, Popović.

Slavija (Sarajevo): Krstulović, — Zagorac, Bajagić, — Marjanović, Pavlić, Petković, — Tešanović, Šalipur, Rajlić, Djajić, Sudar.

Strelci: Za Jedinstvo Vukčević i Sekulić u prvom poluvremenu, Popović u drugom poluvremenu. Za Slaviju: Šalipur u prvom, Rajlić u drugom poluvremenu.

Sudija g. Podupski iz Zagreba.

Raspored utakmica SNP-a I razreda subotičke grupe

Poslovni odbor subotičkog nogometnog pomsaveza JNS-a na sjednici održane dne 23 o. mj. odredio je slijedeći raspored za klubove subotičkog I razreda.

Raspored izgleda ovako:

6 rujna:

Zrinjski — Subotički Š K
SMTK — SAND

8 rujna:

Bunjevac — Bohemia

1 listopada:

Subotički Š K — Bohemia
Zrinjski — Bunjevac

8 listopada:

SMTK — Zrinjski
Subotički Š K — Bunjevac

22 listopada:

SAND — Zrinjski
Bohemia — Subotički Š K
Bunjevac — SMTK

29 listopada:

Subotički Š K — SAND

1 studenog:

Bohemia — SMTK

12 studenoga:

Zrinjski — Bohemia
SAND — Bunjevac

SUBOTIČKI ŠPORTSKI LIST

Kupon br. 1. 29-VIII-1939.

NAGRADNI NATJEČAJ SUBOTIČKOG ŠPORTSKOG LISTA

1. Slavija—Bačka
2. Concordia—Građanski
3. SASK—Split
4. Hajduk—Slavija
5. Ljubljana—HAŠK
6. ŽAK—Slavija
7. Bunjevac—Bohemia
8. SAND—SMTK
9. Šport—Zrinjski
10. Hungaria—Bočkal

Ime i prezime: _____
stan: _____

Nagradni natjecaj „Subotičkog športskog lista“

Ovog tjedno počinje veliki nagradni natjecaj „Subotičkog športskog lista“, koji traje do 15 prosinca o. g. Ovo natjecanje pruža mogućnost našim cijenjenim čitaocima da se zabavljaju pogadanjem rezultata, a uz to da dobiju vrlo lijepe i ulusne nagrade.

Natjecanje se sastoji u tome, da će u svakom broju „Subotičkog športskog lista“ izići po jedan kupon, na kojim će biti naznačene lokalne, ligaske i internacionalne nogometne utakmice kao i sve ostale najvažnije nogometne i istale priredbe u svijetu.

Oni učesnici koji sudjeluju u ovome natjecanju, ispunit će kupon rezultatima i poslati uredništvu „Subotičkog športskog lista“, Sokolska ul. br. 5. lično donijeh ili poslati najkasnije do subote poslije podne.

Ovaj učesnik koji pogodi pobjednik načinu utakmice dobija jedan bod, a sa svaki pogodeni rezultat dva boda. Na kraju natjecanja onaj natjecatelj koji bude imao najviše bodova taj je pobjednik.

Svaki će broj stalno donosi točni redoslijed prvih deset na tablici natjecatelja, a ostali će se takode tačno voditi, tako da će se na loncu natjecanja dobiti stručnjak za pogadanje rezultata, a taj će biti nagrađen vrlo lijepom i ukusnom nagradom.

Na pomisjemo da ćemo u slučaju da interes bude veći podići i vrijednost nagrada i umnožitih.

Svaki natjecatelj ima pravo da pošalje koliko dod želi kupona za istu utakmicu.

Ponovno naglašamo da se kupon imaju predati uredništvom najkomije u subotu poslije podne do 16 sati.

AUSTRALIJA—JUGOSLAVIJA 4:1

U nedjelju, 3 rujna igra se u Subotici utakmica za ligu JNS-a između Slavije iz Sarajeva i domaćeg ŽAK-a.

Lijepo snimke sa foto aparatom znače lijepo uspomene.

Kupite aparat i dajte izraditi Vaše snimke, kod

Foto odjeljenje VIG knjižare

GALERIJA ZABORAVLJENIH

REMIJA MARCIKIĆ STARIJI

dugogodišnji kapetan Bačkine momčadi, subnik, uzor športaš i drug, živa Bačkina neispisanički i državni reprezentativac, Bačkin tajn sana povijest

Mi mladi jedva da ga se još sjećamo s nogometnog igrališta, a ipak znamo njegove najuspjelije poteze i najveće trikove, jer smo čuli od starijih, jer smo čitali razne kritike, koje su onda oživjele u našem sjećanju pojavu jednog uzor športaša i uzor druga, dugogodišnjeg kapetana momčadi iz zlatnog doba Bačkinog, pojavu Remije Marcikića starijeg.

Čuli smo da Subotica nikada kasnije nije imala takovu lijevu spojku kao što je on bio i da je teško naći takovog druga kakav je on još i danas. Mnogo smo čuli, a uvijek samo najljepše stvari i najpohvalnije o jednom igraču, koji je igrao nogomet skoro 20 godina u jednom istom društvu, a nikada nije bio kažnjen, nikada isključen i nikada opomenut od suca.

Često je na Bačkinom igralištu sa svojim drugovima i gleda trening mladih, a možda mu je i žao, što i on više ne može tako, jer su prošle godine, i jer je prošla mladost, prošla je da se ne vrati više.

Sjeo sam s njim u jedan ugao tribine. Dalje od nas su razgovarali njegovi drugovi, a dole na igralištu je simpatični i popularni Čiča trenirao Bačkine igrače. Iza gola su juniori i daci igrali, veseli i raspoloženi.

Remija Marcikić je dugo i dugo bio kapetan Bačkine momčadi, pa je i danas ostao kapetan, pa ga i danas najviše i najčešće zovu kapetanom. Obojica smo razgovarali, a povremeno bi prekinuli razgovor, da vidimo kako treniraju mladi, Šarčević, Vujković, Cvijanov, Pančić, još mladi Sabanov, Vidaković i najmlađi Horvat, Babijanović, Bukvić, Filipović i drugi.

Više puta sam prestao pisati. Onda bi se zagledao u njegove oči i vidio sam u njima tugu, vidio sam žalost, pročitao sam jednu želju: biti mlad i biti Bačkin prvotimac. To su govorile njegove oči, a moja ruka je žurno ispisivala njegove riječi:

„Pričati o Bačkoj, pričati o starim i nezaboravnim danima mladosti, koji su prošli, pričati o jednom životu, ličnom i društvenom, koga bi imao tko slušati i kada bi imao tko razumjeti, kada bi imao tko sačuvati uspomene jedne mladosti! Ali vi mladi ne marite mnogo za ono što je prošlo, za nas. Vi ne pitate mnogo kako je sve to bilo, kojom se sve putovima išlo, dok se nije došlo tamo gdje smo danas. Za vas to nije važno i nije interesantno, vi ne znate to.

Možda i niste vi sami krivi što je tako. Vi ne znate za naše stare dane, jer ih niste vidjeli, niste doživjeli i preživjeli, a niste ni mogli, jer nitko od nas starijih nije sakupio te uspomene u jednu knjigu, nitko nije sačuvao te listiće naše mladosti, da ih tako nađete i sačuvane preda dalje vama.

Mi stari smo radosni, kada nas posjetite, kada zaželite vi da sa svojom mladošću prošetate snama kroz prošlost, putovima nezaboravnih uspomena i sjećanja. Jer mi namtimmo svaki trenutak, svaki časak, svaku

sitnicu iz našeg života, jer je sve to za nas vrijedno i važno i mi bi o svemu mogli i morali pričati mnogo i mnogo.

Ali to ćemo ostaviti za drugi put, a danas ćemo samo letimično projuriti, protrčati kroz prošlost, da se samo časak zaustavimo na pojedinim periodima Bačkine prošlosti.

O sebi vam ne ću mnogo govoriti, jer ne volim govoriti o sebi, jer ja ne tražim hvale i jer to nije tako potrebno. Sve ono što sam dao kao nogometaš, dao sam za Bačku i to više nije moje, nego Bačkino i moja športska prošlost je samo mala stranica Bačkine bogate, ali još neispisane povijesti.

Svoju nogometnu karijeru sam počeo i završio u Bačkoj, koju nikada nisam ostavljao, nikada iznevjerio. Počeo sam kao omladinac 1909. godine, rođen sam 1893. Onda smo igrali vrlo malo utakmica, a ja sam dospio u prvu momčad 1910. To su bile godine krize, godine u kojima je vršena izmjena generacija. Stari su odlazili, a mladi dolazili. Ja sam bio prvi junior u momčadi. Igrali smo u Subotici s A. C.-om iz Arada. Izgubili smo utakmicu s rezultatom 1:6 i ujedno prvenstvo Južne Mađarske, koje smo držali 1908/1909. i 1909/10. Naša momčad je izgledala ovako: Meliško, Kočmar, Stipić, Kočmar II., Beniš, Pap, Dulić, Horvacki, Marcikić II., Marcikić I., Copko Antun. Ja sam bio centar. Međutim kriza je dosta brzo prošla i mi smo opet postali snažni dolaskom petorice juniora. Arad je bio prvak 1910/11, ali smo mi ponovo osvojili prvenstvo već 1911/12, jer smo 3-III-1912 u Aradu pobijedili s rezultatom 3:1. Mi smo igrali u ovoj postavi: Milašin, Kočmar, Stipić, Radnić, Pap, Blesić, Katančić, Budinčević, Marcikić II., Marcikić I., Copko. Ja sam dao dva gola, a Budinč 1. Ta pobjeda je tako djelovala na našeg protivnika, da se potpuno izgubio i propao. Tu utakmicu ne mogu nikada zaboraviti. Bili smo svečano dočekani, dočekao nas je sam Načelnik, a vrijeme je bilo prekasno. Sve je bilo iskičeno i dekorirano, a mi smo pobijedili, što je najvažnije.

Sada se pojavio kao glavni rival SAK iz Segedina, ali smo mi osvojili prvenstvo 1912/13, jer smo pobijedili Sak u Segedinu s rezultatom 3:2. Dali smo tri gola za 15 časaka, a naš centarhalf Fabuš Horvacki je dao jedan autogol. Sjećam se i datuma, to je bilo 25. V. Cijelog tjedna je padala kiša, pa su igralište morali posuti piljevinom, da ne bude blato.

Prvenstvo 1913/14 nije sasvim ni dovršeno radi rata, ali su šanse bile na strani temišvarskog Kinjižia, koji se naglo podigao dolaskom novih igrača željezničara iz budimpeštanskog Terekveša. Jedna od posljednjih prijeratnih utakmica bila nam je protiv BSK-a 3:1 za nas, a onda je nastala pauza za vrijeme rata, jer smo gotovo svi bili raspršeni po raznim kasarnama i bojištima.

Ponovo smo se skupljali 1918. Za nas se oduševio jedan trgovac, Ivandekić Geza, i on nam je kupio opremu i loptu, pa smo po-

novu počeli trenirati. Igrali smo te godine lokalne utakmice, a neprestano smo imali velikih smetnja, jer su komunisti počeli svojakati naše igralište, pa smo ih mi jednog dana odvijali s našeg igrališta tako, da se crvenokrpci više nisu usudili ni pojaviti.

Prvu utakmicu 1919. g. igrali smo opet protiv BSK-a i pobijedili smo s rezultatom 6:3 a ja sam bio neobično pucački raspoložen, pa sam dao svih 6 golova. Iste godine igrali smo u Zagrebu protiv Građanskog 2:3 i Concordije 1:3.

Prvi puta smo bili u Osijeku 1920. i pobijedili smo Građanski s rezultatom 4:1 premda smo igrali s 10 igrača. Grgo Stipić (Sentlab) nije mogao doći, jer nije pozdravio kaplara, pa je bio u zatvoru čemu smo svi mnogo smijali.

Sve do 1923. nismo imali pravog protivnika u Subotici i bili smo uvijek prvi. Godine 1920. pobijedili smo Sand s rezultatom 7:1 i 4:0 beogradsku reprezentaciju u sred Beograda s 3:2 dok smo u Zagrebu izgubili i od zagrebačke reprezentacije i od Concordije s rezultatom 1:2.

Od važnijih rezultata 1921 vrijedi spomenuti pobjedu nad Hajdukom u Splitu 1:0 i poraz 1:2 pobjedu nad Hajdukom u Sarajevu 4:0 pobjedu nad BSK-om u Subotici 7:1 i još dvije pobjede nad splitskim Hajdukom 2:1 i 1:0.

Slijedeće godine nije bilo toliko značajnih rezultata osim 3:0 i 7:2 pobjede nad Sandom i 2:3 poraza u Beogradu od BSK-a.

U Subotici smo pobijedili Bsk s rezultatom 3:0 to je bilo 1923, ali je godina sva u znaku uspjeha na Haškovo proslavi u Zagrebu, gdje smo igrali sa splitskim Hajdukom 4 dana uzastopce 4 utakmice i tek na posljednjoj smo pobijedili. 15-VIII je bilo 1:1 16-VIII 0:0, 17-VIII opet 0:0 i napokon 18-VIII 1:0 za nas. U finalu smo podlegli Hašku s rezultatom 0:3 a i Subotici smo izgubili od Akademičara s rezultatom 0:2, jer smo bili premoreni.

Te godine smo igrali za državno prvenstvo s Jugoslavijom u Beogradu. Izgubili smo nesretno s 1:2 i odmah ispali, jer onda bio vrlo loš sistem, pa se nije igrao revanš nego samo jedna utakmica.

Godine 1923/24 smo morali prepustiti somborskom Športu radi neznatne lošije goldiferencije, premda smo ga pobijedili u Subotici s rezultatom 3:0. Te godine smo imali nekoliko lijepih rezultata kao što su 0:0 s beogradskom Jugoslavijom, 5:1 s osječkom Slavijom, 3:0 s Bskom i 4:2 s bečkim Ostmarkom.

Već 1924/25 povratili smo prvenstvo podsaveza, a u državnom prvenstvu smo pobijedili Iliriju s rezultatom 3:0 u Ljubljani, a izgubili smo polufinalnu utakmicu od Purgera u Subotici s rezultatom 0:2. Osim toga pobijedili smo zagrebačku Concordiju s rezultatom 1:0, a Hašk u Zagrebu s rezultatom 2:1.

Onda je došla proslava 1926 i to moje posljednje utakmice, jer sam već onda rijetko igrao.

Ne znam koliko sam puta igrao u reprezentaciji podsaveza, ali je to bilo stalno sve do 1925, kadgod sam bio zdrav. Bio sam odredjen za reprezentaciju Južne Mađarske protiv Francuske, rezultat 1:0 ali nisam mogao igrati, jer sam bio ranjen na prvenstvenoj utakmici sa Športom.

Za državnu reprezentaciju igrao sam 28. listopada 1921. u Pragu protiv Čeho-Slovačke. Izgubili smo s rezultatom 1:6 (1:0). Naša momčad: Vrduka, Kujundžić, Šifer, Paškvan, Dubravčić, Rupec, Kinert, Zinaja, Perška, Marcikić i Babić. Jedini gol je dao Zinaja.

Mi smo nekoliko puta bili u Zagrebu gdje smo trenirali na igralištu Haška i Concordije naizmjenično. Ja sam bio u punoj formi i igrao sam dobro po pisanju „Jutarnjeg lista“, „Novosti“ i „Zagrebačkog Športa“. U Pragu nisam ponovio tu igru, jer sam na trening utakmici protiv Pardubica natrgao nogu, ali to nikome nisam rekao, jer sam svakako htio igrati u reprezentaciji.

Tamo sam prvi puta vidio što je to profesionalizam. Dobili smo dnevnicu i ja sam se čudio, kada sam vidio, da se i loptanjem može zaraditi. Naučio sam na skromnost, a kada sam tamo vidio neke reprezentativce, onda mi je bilo dosta i odlučio sam do kraja ostati amater, čisti i stopostotni amater ili — ništa.

Odmah poslije rata moji drugovi su me izabrali za kapetana momčadi i to sam ostao do kraja. Najradije se sjećam pobjede u Aradu 3-III-1912 3:1, kada smo iskićeni cvijećem, pobjede nad Sakom u Segedinu 3:1 i 4:0 u Subotici i 2:3 poraza protiv Purgera u Zagrebu, kada smo svi oduševili, a najviše Virag. Mi smo u ono vrijeme bili ravnopravni najboljim beogradskim i zagrebačkim momčadima, što pokazuju i rezultati, a mogli smo učiti samo od Purgera, kada su bili u punoj formi i kada su u njihovoj navali igrali Kinert, Granec, Perška i drugi. To su bili zlatni dani Purgera.

Igrao sam centra i spojku, najviše i najradije lijevu spojku, jer je to bilo moje pravo mjesto. Od naših današnjih igrača mislim da je Netoj najveći i nesumnjivi talenat, premda mi se dopada i Janjić iz Žaka. Najmlađe ne poznajem toliko, da bih mogao

reći svoj konačni sud o njima kao igračima, dok sam inače nezadovoljan s njima. Vrlo su osjetljivi, lako se vrijeđaju i nisu drugovi kao što smo mi bili nekada. Ovi novi ljudi ne vole učiti, ne vole raditi, nego misle, da već sve znaju i da previše znaju. Osim specijalnog i redovnog treninga treba i sami da rade, da uče gledajući druge. A oni se uvrijede čim nisu postavljeni u momčad i uopće ne dođu na utakmicu barem da gledaju i uče od drugih, kada sami ne igraju.

Kod nas je uvijek vladao skladan drugarski odnos i Bačka u tom može mnogima i mnogima služiti kao najbolji primjer. Od kako više ne igram, postao sam funkcioner kluba. Bio sam prvo tajnik II, a onda tajnik I što sam i danas. Još dok sam bio igrač jedne novine su raspisale plebiscit za podsaveznog kapetana. Ja sam dobio najviše glasova. Ali nikada nisam bio podsavezni kapetan.

Slobodnog vremena imam malo. Volim društvo i šetnje po Bačkoj. Redovno čitam športske stranice u novinama i žao mi je što i mi u svoje vrijeme nismo imali barem jedan športski list na hrvatskom jeziku. Vaš list je ispunio tu prazninu i što je najvažnije opravdao je svoje postojanje objektivnim i nesebičnim radom, a zapažen je i drugdje o čemu najbolje svjedoče čitati po drugim novinama. Samo nastavite dalje hrabro i neustrašivo dosadašnjim radom. Uz vas je pravda i uz vas smo mi, koji smo već rekli svoje. Sakupite barem vi ostatke naših uspomena i zabilježite ih, da se ne izgube i da ne propadnu . . .“

Sunce je već davno zašlo i trening je bio završen. Mrak se već spustio. Ja više nisam vidio što pišem, ali sam ipak pisao. Danas vidim da sam vjerno bilježio kapetanove riječi, dok su se njegovi drugovi povukli u šumicu jablanova na razgovor o prošlosti, a moji u grad, kuda ih je vukla mladost, kuda ih je vukao život i gdje su govorili o — budućnosti.

Juhas, poznati rumunjski reprezentativni igrač iz Orade Marea, pristupio je u Rapid iz Bukurešta.

Šport klub „Sloga“ iz Subotice pristupile je Hrvatskoj športskoj slogi.

VIJESTI

Stjepan Grgac iz Zagreba je osvojio biciklističko prvenstvo države. Grgac je prugo od Zagreba do Ljubljane prevalio u vremenu 4:15,3.

Zagreb—Ljubljana—Beograd, međugradski lakoatletski troboj koji je održan u Zagrebu u završen je pobjedom Ljubljane. Pobjednici su osvojili 174,5 bodova, drugi je Zagreb sa 173,5 boda a zadnji je Beograd sa 115 bodova.

Markušić, poznati zagrebački lakoatletičar, postavio je novi državni rekord u bacanju koplja. Novi Markušićev rekord iznosi 61,57 metra.

Renzo Gazzari, dugogodišnji bek splitskog Hajduka i talijanski reprezentativac, napustio je nogomet i pokušao sreću kao trener.

Beno Gabrić, talentovani bek Banjeva, pristupio je u ŽAK.

Franjo Wogenhuger iz Budimpešte je novi trener varaždinske Slavije. Novi trener Slavija je do sada bio zaposlen u Engleskoj, Francuskoj i Nemačkoj.

Zagreb—Osijek—Karlovac, veslački troboj završen je pobjedom Zagreba.

Zagrebačka „Concordia“ je osvojila momčadsko prvenstvo države u tenisu pobjeđivši u finalu ATK-a sa 3:2. Boje „Concordie“ zastupali su Punčec, Šarić, Krznar i Štrok. Boje ATK-a su branili Mitić i Palada.

Hrvatski nogometni savez i zagrebački nogometni podsavazu preselili su se u Gajevu ul. br. 5.

Crnogorski športaši povelj su akciju da crnogorski klubovi pristupio u Hrvatsku športsku slogu. Na čelu akcije se nalazi uprave „Balšića“ iz Podgorice.

Dezider Demeter, bivši navalni igrač SAND-a i Josip Jung, bivši igrač SMTC-a koji su pristupili za Bačku ferificirati su pravom nastupa od 2 rujna o. g.

Julije Balaž, reprezentativni half SAND-a pristupio je ŽAK-u.

Za putovanja kupujte samo trajnu i za duže vrijeme održivlju zimsku salamu marke

KORHEC